

РЕШЕНИЕ

№ 4553

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 27.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3947** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 76а, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на Университетска многопрофилна болница за активно лечение /УМБАЛ/ [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. Л. П., чрез процесуалния му представител-юрисконсулт С. А. Д., срещу Заповед № РД-18-35/21.01.2022 година, издадена от директора /по заместване/ на Столичната здравноосигурителна каса, с която на основание чл.74, ал.5 ЗЗО и чл.422, ал.1 и чл.416, ал.3 от Националния рамков договор № РД-НС-01-4 от 23.12.2019 г. за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2020 – 2022 г. / НРДМД за 2020-2022 г. / за нарушение на чл.30, т.5 НРДМД за 2020-2022 г. извършено по отношение на здравно осигуреното лице /З./ К. Н. В. на жалобоподателя е наложена санкция „финансова неустойка в размер на 200 лева.

Наведените основания за оспорване са за нарушение на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.2-5 АПК. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че оспореният акт е лишен от съществени мотиви. Не било изпълнено задължението за изясняване на фактите въз основа на събраните доказателства. От тях се установявало, че сумата от 110 лева е заплатена от 3. по две фактури на Диагностично-консултативен център /Д./ [фирма], а не на УМБАЛ

[фирма]. При тези факти следвало да се приеме, че не е налице нарушение от страна на жалбоподателя.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят не се представява.

Ответникът-директорът на СЗОК /Гълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., ОС/ се представлява от юрк.К., която оспорва жалба и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбоподателят има сключен Договор с НЗОК № 22-3981/27.02.2020 година за оказване на оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури и клинични процедури.

Със Заповед № РД-18-35/21.01.2022 година, издадена на основание чл.20, ал.1, т.2 и чл. 72, ал. 2 ЗЗО и чл.11 от Инструкция № РД-16-43/09.06.2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 от ЗЗО и Инструкция №РД-16-26/19.05.2021 г. за изменение и допълнение за условията и реда за осъществяване на контрол по чл.72, ал.2-8 ЗЗО е наредено да бъде извършена проверка на жалбоподателя, с посочени в заповедта задачи, сред които и проверка по Жалба с вх.№94-В-1969/02.12.2021 година на СЗОК, подадена от З. К. Н. В..

За резултатите от проверката е съставен Протокол №РД-18-35-1/11.02.2022 година, връчен на същата дата на управителя на лечебното заведение-жалбоподател.

В т.5 от същия протокол, във връзка с проверката по Жалба с вх.№94-В-1969/02.12.2021 година на З. К. Н. В. и въз основа на изисканата медицинска документация, са обективирани следните констатации: В съотв. с ИЗ 36168/2021 /л.31-л.33 по делото/ З. К. Н. В. е хоспитализиран на 15.11.2021 година 10.32 часа и дехоспитализиран на 18.11.2021 година в 10.45 часа по КП №220.1 „Оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник с голям обем и сложност“, с основна диагноза по М. S61.1 „Открита рана на други части китката и дланта“. Към ИЗ са приложени извършените една основна оперативна процедура и терапевтични процедури, отчетени в Направление за хоспитализация /бл. МЗ-НЗОК №7/ със следните М. кодове:83.88 /други пластични операции на сухожилие/, 90.59 /изследване на кръв/, 80.29 /други неоперативни измервания на пикочно-половата система и 89.52 /електрокардиограма-Е./.. С Фактура №[ЕГН]/15.11.2021 година, издадена от Д. [фирма] в 11.46 часа за първичен преглед и Е. от З. К. Н. В. е заплатена сумата в размер на 50 лева. С Фактура №[ЕГН]/15.11.2021 година, издадена от Д. [фирма] в 11.47 часа за първичен преглед от началника на отделение от З. К. Н. В. е заплатена сумата в размер на 60 лева. С Фактура №20002601687/15.11.2021 година, /в 11.50 часа, бел. на съдията/ от З. К. Н. В. на УМБАЛ [фирма] е заплатена потребителска такса по КП в размер на 17.40 лева. Общо заплатената сума е в размер на 110 лева.

Писменото становище на д-р К. А. /оператор в оперативния екип-л.29 и л.41 по делото/ потвърждава факта, че проведените задължителни предоперативни изследвания и консултации с кардиолог и анестезиолог, в размер общо на 110 лева, са заплатени от З. К. Н. В.

Въз основа на описаните факти е обусловен извод, че З. К. Н. В. е заплатил по време на болничния си престой за първични прегледи и Е., което Е. е отчетено и в Направление за хоспитализация /бл.МЗ-НЗОК №7, приложено на л.47 по делото / бел. на съдията /.

Описаното от фактическа страна е квалифицирано, като нарушение на чл.30, т.5 от НРДМД за 2020-2022 г.

Посочените в протокола часове и дати не се оспорват пред съда от жалбоподателя, а се установяват пряко и от приложенияте в преписката и приети в хода на съдебното производство доказателства- ИЗ 36168/2021 /л.31-л.33 по делото/ и фискалните бонове, прикрепени към посочените по-горе фактури /л.26-л.28 по делото/.

По направените с Протокол №РД-18-35-1/11.02.2022 констатации не е постъпило възражение от жалбоподателя.

В резултат на констатациите от проверката е издадена процесната заповед, в която е възпроизведена същата фактическа обстановка и е дадена същата квалификация на приетото за извършено нарушение- чл.30, т.5 от НРДМД за 2020-2022 г. Заповедта е издадена при условията на заместване на директора на Столичната здравноосигурителна каса- И. Д. от заместник директора- Е. В., в съотв. със Заповед №РД-09-131/04.02.22 г. на управителя на НЗОК /л.149 по делото/, като по делото няма данни и не се твърди към датата на издаване на процесната заповед-11.04.2022 година титулярът да се е бил върнал на работа.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима-налице са положителните условия, съответно липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде оспорен съдебно, от лице с правен интерес от оспорването /чл.147, ал.1 АПК/ и при спазване на преклузивния 14-дневен срок-заповедта е съобщена на лечебното заведение на 14.04.2022 година /л.14 по делото/, а жалбата до съда подадена на 21.04.22 година /л.5 по делото/.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган- от името директора на РЗОК по заместване от заместник-директора на РЗОК. Компетентността на органа произтича от чл.59, ал.13 и чл.72, ал.5 ЗЗО, като възможността за заместване, за разлика от възможността за делегация на правомощия, не е необходимо да бъде законово установена. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа посочените в ал. 2 реквизити.

Процесуалният ред за извършване на проверката, регламентиран в ЗЗО, е спазен. Заповедта за възлагане на проверката, съдържа правните и фактическите основания за издаването ѝ с определяне на проверяващото лице/лица, обектът - наименование и месторазположението му, видът, задачата и срокът на проверката. Протоколът за резултатите от проверката е съставен от компетентни органи съгласно чл. 10 от Инструкция № РД-16-43 от 09.06.2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 от ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК на основание чл. 72, ал. 10 ЗЗО. Връчен е на жалбоподателя, който не се е възползвал от правото си да подаде възражение срещу него съгласно чл. 19 от Инструкцията.

По отношение спазването на приложимите материалноправните норми, съдът излага следното:

Съгласно чл.30, т.5 НРДМД за 2020-2022 г., изпълнителите на медицинска помощ се

задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр/К., в които изрично е посочено.

По делото безспорно се установи, че след хоспитализацията на З. К. Н. В. на 15.11.2021 година в 10.32 часа КП №220.1 „Оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник с голям обем и сложност“, с основна диагноза по М. S61.1 „Открита рана на други части китката и дланта“, а именно на същата дата-15.11.2021, малко повече от един час по-късно: в 11.46 часа, същото З. е заплатило първичен преглед и Е. в размер на 50 лева. Към ИЗ са приложени извършените по КП 220.1 една основна оперативна процедура и терапевтични процедури, отчетени в Направление за хоспитализация /бл. МЗ-НЗОК №7/ със следните М. кодове:83.88 /други пластични операции на сухожилие/, 90.59 /изследване на кръв/, 80.29 /други неоперативни измервания на пикочно-половата система и 89.52 електрокардиограма-Е.. За съда е напълно необяснимо защо след хоспитализацията на З. К. Н. В. в УМБАЛ [фирма] са му извършвани изследвания и консултации с кардиолог и анестезиолог в друга структура на „С.“ -Д. „С.“, за които З. е трябвало заплати общо сумата в размер на 110 лева. Вън от всяко разумно съмнение обаче, а видно и от изложеното в жалбата на З. и становището на д-р К. А., това не е в резултат от личен избор на З.. На практика това е било изискано от него изпълнителя на медицинска помощ УМБАЛ [фирма]. Освен това извършеното в Д. „С.“ и заплатено от З. К. Н. В. Е. е отчетено от УМБАЛ [фирма] в Направление за хоспитализация с код 89.52 /друга електрокардиография-Е./ л.47 по делото/ по КП № 220.1.

По тези съображения съдът намери, че нарушението по чл.30, т.55 НРДМД за 2020-2022 г. е било извършено от УМБАЛ [фирма], за което на лечебното заведение е наложена предвидената санкция „финансова неустойка“, в минималния ѝ установен размер-200 лева, чл.414, ал.3 Н.-2020/2022 г.

С оглед на изложеното, жалбата се отхвърля.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им. Защитата на ответника е осъществена от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в минималния, установен в чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, размер-100 лева, предвид проведеното едно съдебно заседание и реално осъществената по делото защита на ответника.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма], с ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № РД-18-35/21.01.2022 година, издадена от директора /по заместване/ на Столичната здравноосигурителна каса
ОСЪЖДА Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната здравноосигурителна каса /чл.6, ал.1 ЗЗО/ сумата в размер на 100 /сто/ лева, разноски по делото.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: